

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 1403-222/3

Chișinău « 22 » 02 2012

**Biroul Permanent
al Parlamentului
Republicii Moldova**

Se prezintă pentru examinare prioritară proiectul de lege cu privire la stabilirea principiilor și cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 113 din 21 februarie 2012.

Autor: Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare

Anexă:

1. Hotărârea Guvernului nr. 113 din 21 februarie 2012 „Pentru aprobarea proiectului de lege cu privire la stabilirea principiilor și cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor” – 2 ex.
2. Proiectul de lege „Cu privire la stabilirea principiilor și cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor” – 1 ex.
3. Nota informativă.

Prim-ministru

Vladimir FILAT

Ex. C. Gandrabura
tel. 250-329

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
P. D. P. Nr. <u>386</u>	20 <u>12</u>
Ora <u>02</u>	

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+373-2-237795

Fax:
+373-2-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 117

din 21 februarie 2012

Chișinău

**Pentru aprobarea proiectului de lege cu privire la stabilirea
principiilor și cerințelor generale ale legislației privind
siguranța alimentelor**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege cu privire la stabilirea principiilor și cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor.

Prim-ministru

VLADIMIR FILAT

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul economiei

Valeriu LAZĂR

Ministrul agriculturii și industriei
alimentare

Vasile Bumacov

Ministrul sănătății

Andrei Usatii

Ministrul finanțelor

Veaceslav Negruța

Ministrul justiției

Oleg Efrim

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

cu privire la stabilirea principiilor și cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege stabilește principiile și cerințele generale ale legislației privind siguranța alimentelor și privind instituirea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor. Legea transpune unele prevederi ale Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L31/1 din 1 februarie 2002.

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1. Obiectivul și domeniile de aplicare

(1) Prezenta lege are ca obiectiv asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a intereselor consumatorilor în ceea ce privește siguranța produselor alimentare, ținând cont, în special, de diversitatea aprovizionării cu produse alimentare, inclusiv cu produse tradiționale, și asigurând, în același timp, funcționarea eficientă a pieții naționale.

(2) Pentru obiectivul prevăzut la alineatul (1), prezenta lege stabilește principiile generale față de legislația privind siguranța alimentelor, care reglementează domeniile produselor alimentare și hranei pentru animale, în general, și siguranța lor, în special, pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

(3) Prezenta lege stabilește și definește domeniile de competență ale Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

(4) Prezenta lege se aplică față de legislația privind siguranța alimentelor, la toate etapele de producere, prelucrare și distribuire a produselor alimentare și a hranei pentru animale.

(5) Prezenta lege nu se aplică față de producția primară destinată consumului casnic sau preparării, manipulării ori depozitării produselor alimentare pentru consumul casnic.

Articolul 2. Scopul legislației privind siguranța alimentelor

(1) Legislația privind siguranța alimentelor se referă la toate etapele de producere, prelucrare și distribuire a produselor alimentare, precum și a hranei pentru animale sau a hranei pentru animale din care se obțin produse alimentare.

(2) Principiile stabilite în articolele 5-9 formează un cadru general de natură orizontală, care trebuie urmat atunci când se iau măsuri.

Articolul 3. Obiectivele generale ale legislației privind siguranța alimentelor

(1) Legislația privind siguranța alimentelor urmărește unul sau mai multe obiective generale privind nivelul ridicat de protecție a vieții și sănătății umane, a intereselor consumatorilor, inclusiv a practicilor corecte în comerțul alimentar, luând în considerare, după caz, sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și protecția mediului înconjurător.

(2) Legislația privind siguranța alimentelor are drept scop facilitarea schimburilor comerciale între Republica Moldova și alte țări, fabricarea și comercializarea produselor alimentare și a hranei pentru animale, în conformitate cu principiile generale și cu prezentele cerințe.

(3) În cazul în care există standarde internaționale sau implementarea lor este iminentă, ele sînt luate în considerare la dezvoltarea sau adaptarea legislației privind siguranța alimentelor, cu excepția cazurilor în care aceste standarde sau părțile relevante ale acestora ar fi ineficiente sau nepotrivite pentru atingerea obiectivelor legitime ale legislației privind siguranța alimentelor ori în cazul în care acestea ar avea ca rezultat un nivel diferit de protecție față de cele stabilite ca fiind corespunzătoare cu cerințele Uniunii Europene.

Articolul 4. Noțiunile de bază

(1) În sensul prezentei legi, se utilizează următoarele definiții:

a) *reglementări în domeniul alimentar* – acte legislative, decrete ale Președintelui Republicii Moldova, hotărîri ale Guvernului, reguli și norme sanitare, sanitaro-veterinare, fitosanitare, standarde și alte documente normative pertinente, care stabilesc cerințele esențiale referitoare la produsele alimentare și materialele în contact cu produsele alimentare, la inofensivitatea acestora, controlul lor, condițiile de producere, distribuire și utilizare, metodele de eșantionare și evaluare a riscului, precum și cerințele referitoare la ambalare și etichetare, la utilizarea condiționată sau la nimicirea produselor alimentare și a materialelor în contact cu produsele alimentare periculoase;

b) *business alimentar* – orice afacere, indiferent dacă activează pentru a obține profit sau nu și indiferent dacă este publică sau privată, care se desfășoară legal la orice etapă de producere, prelucrare și distribuire a produselor alimentare;

c) *operator din sectorul alimentar* – persoane fizice sau juridice responsabile pentru respectarea cerințelor legislației alimentare în cadrul unităților alimentare de profil aflate sub controlul lor;

d) *hrană pentru animale sau furaje* – orice substanță sau produs, inclusiv aditivii, indiferent dacă sînt prelucrate, parțial prelucrate sau neprelucrate, destinate utilizării în nutriția animalelor;

e) *unitate care operează în sectorul hranei pentru animale* – orice unitate, indiferent dacă activează pentru a obține profit sau nu și indiferent dacă este publică sau privată, care desfășoară orice operațiuni de fabricare, prelucrare, depozitare, transport sau distribuire a hranei pentru animale, inclusiv orice producător care produce, prelucrează sau depozitează hrana pentru animale în propria sa unitate;

f) *operator din domeniul nutriției animalelor* – persoană fizică sau juridică, responsabilă pentru asigurarea conformității cu legislația în domeniul alimentar și care operează în sectorul hranei animalelor aflate sub controlul acesteia;

g) *comerț cu amănuntul* – manipularea sau operarea unui punct de depozitare, vânzare sau livrare către consumatorul final a alimentelor, care include și distribuirea prin terminale, operațiuni de catering, cantine pe lângă instituții, catering instituțional, restaurante și alte operațiuni similare în domeniul serviciilor alimentare, magazine, centre de distribuție și puncte de vânzare angro, supermarketuri;

h) *pericol* – agent biologic, chimic sau fizic prezent în produsul alimentar sau starea produsului alimentar care poate avea un efect nefast asupra sănătății omului;

p) *etape de producere, prelucrare și distribuire* – orice etapă, inclusiv importul, începînd cu și incluzînd producția primară a unui produs alimentar, pînă la și incluzînd depozitarea, transportarea, vânzarea sau furnizarea către consumatorul final și, după caz, producția de import, prelucrarea, depozitarea, transportarea, distribuirea, vânzarea și furnizarea hranei pentru animale;

r) *producție primară* – producerea, creșterea sau cultivarea produselor primare, incluzînd recoltarea, mulsul și producția de animale de crescătorie înainte de sacrificare. Ea include, de asemenea, vînătoarea și pescuitul, precum și colectarea produselor de la animale și plante sălbatice;

i) *consumator final* – ultimul consumator al unui produs alimentar care nu se utilizează ca parte a unei operațiuni sau activități în profilul de activitate al unei unități de alimentare.

CAPITOLUL II

SECȚIUNEA 1 PRINCIPIILE GENERALE ALE LEGISLAȚIEI PRIVIND SIGURANȚA ALIMENTELOR

Articolul 5. Analiza riscurilor

(1) Pentru a atinge obiectivul general și anume: asigurarea unui nivel ridicat de protecție a vieții și sănătății umane, legislația privind siguranța alimentelor este bazată pe analiza riscurilor, cu excepția cazurilor în care aceasta nu corespunde circumstanțelor sau caracterului măsurii.

(2) Evaluarea riscului se bazează pe dovezi științifice disponibile și este realizat într-un mod independent, obiectiv și transparent.

(3) Considerarea rezultatelor evaluării și gestionării riscurilor, în special, a avizelor autorităților naționale și internaționale în domeniul siguranței alimentelor, ale altor factori legitimi în domeniu, precum și a principiului precauției.

Articolul 6. Principiul precauției

(1) În împrejurări specifice în care, în urma unei evaluări a informațiilor disponibile, este identificată posibilitatea unor efecte dăunătoare asupra sănătății, dar persistă incertitudinea științifică, măsurile provizorii pot fi adoptate de gestionarii riscurilor, care sînt necesare pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății consumatorilor din Republica Moldova, pînă la apariția unor noi informații științifice ce pot fi utilizate în evaluarea mai cuprinzătoare a riscului.

(2) Măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) trebuie să fie proporționale și să nu limiteze comerțul mai mult decît este necesar pentru a atinge nivelul ridicat de protecție a sănătății, acordînd atenție fezabilității tehnice și economice și altor factori considerați legitimi pentru problema evaluării riscului. Măsurile se revizuiesc într-o perioadă rezonabilă de timp, în funcție de natura riscului identificat pentru viață sau sănătate, precum și tipul de informații științifice necesare pentru clarificarea incertitudinii științifice și realizarea unei evaluări mai cuprinzătoare a riscului.

Articolul 7. Protejarea intereselor consumatorilor

Legislația privind siguranța alimentelor vizează protejarea intereselor consumatorilor și oferă o bază pentru a le permite să facă o alegere informată cu privire la alimentele pe care le consumă. Acesta are ca scop de a preveni:

a) practicile frauduloase sau înșelătoare;

- b) contrafacerea produselor alimentare;
- c) orice alte practici care pot induce în eroare consumatorul.

SECȚIUNEA a 2-a **PRINCIPIILE TRANSPARENȚEI**

Articolul 8. Consultarea cu publicul

Publicul este consultat în mod deschis și transparent, direct sau prin organismele reprezentative, în timpul pregătirii, evaluării și revizuirii legislației alimentare.

Articolul 9. Informarea publicului

Prin derogare de la dispozițiile legislației naționale aplicabile privind accesul la informații, în cazul în care există motive legale să se suspecteze că un produs alimentar sau hrană pentru animale poate prezenta un risc pentru sănătatea umană sau pentru sănătatea animală, autoritățile publice în cauză, în funcție de natura, gravitatea și dimensiunile riscului respectiv, vor lua măsuri adecvate pentru informarea publicului larg cu privire la natura riscului pentru sănătate, identificarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale, sau tipul de produse alimentare sau furaje pe care le pot prezenta și măsurile luate ori sînt pe cale de a fi luate pentru a preveni, reduce sau elimina acest risc.

SECȚIUNEA a 3-a **OBLIGAȚIUNILE GENERALE ÎN COMERȚUL** **CU PRODUSE ALIMENTARE**

Articolul 10. Produsele alimentare și hrana pentru animale importate în Republica Moldova

(1) Produsele alimentare și hrana pentru animale importate în Republica Moldova pentru introducerea pe piață trebuie să corespundă cerințelor legislației în vigoare sau condițiilor recunoscute ca fiind cel puțin echivalente cu acestea sau, în cazul în care există, unui acord specific între Republica Moldova și țara exportatoare.

Articolul 11. Standardele internaționale

Republica Moldova, prin Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor:

- a) contribuie la dezvoltarea standardelor tehnice internaționale pentru produsele alimentare și hrana pentru animale și a standardelor sanitare și fitosanitare;
- b) promovează coordonarea activității pentru respectarea standardelor privind siguranța alimentelor și hranei pentru animale desfășurate de organizațiile guvernamentale și neguvernamentale internaționale;

c) contribuie, în cazul în care acest lucru este relevant și adecvat, la dezvoltarea acordurilor privind recunoașterea echivalenței măsurilor specifice privind siguranța produselor alimentare și a hranei pentru animale;

d) promovează coerența dintre standardele tehnice internaționale și legislația în domeniul siguranței alimentare a Republicii Moldova, asigurând în același timp ca nivelul ridicat de protecție să nu fie diminuat.

SECȚIUNEA a 4-a

CERINȚELE GENERALE ALE LEGISLAȚIEI PRIVIND SIGURANȚA ALIMENTELOR

Articolul 12. Cerințele față de siguranța alimentelor

(1) Produsele alimentare periculoase, care nu corespund cerințelor siguranței alimentelor, nu vor fi plasate pe piață.

(2) Produsele alimentare se consideră periculoase atunci când:

- a) sînt dăunătoare sănătății;
- b) sînt improprii pentru consumul uman.

(3) La stabilirea unui aliment nesigur, în mod obligatoriu, se va determina:

a) condițiile de utilizare a alimentelor de către consumator și fiecare etapă de producere, prelucrare și distribuire;

b) informarea consumatorilor, inclusiv informațiile de pe etichetă sau alte informații generale disponibile pentru consumator în privința evitării unor anumite efecte negative asupra sănătății, ale unui anumit produs alimentar sau a unei anumite categorii de produse alimentare.

(4) Pentru a stabili dacă un produs alimentar este dăunător sănătății, obligatoriu se vor lua în considerare:

a) nu numai efectele probabile imediate și / sau pe termen scurt sau lung ale acelui produs alimentar asupra consumatorului, dar și asupra generațiilor următoare;

b) efectele toxice cumulative probabile;

c) sensibilitatea specifică în ceea ce privește sănătatea și categoria specifică de consumatori pentru care produsul alimentar este destinat.

(5) Atunci cînd se determină dacă un aliment este impropriu pentru consumul uman, trebuie să se ia în considerare dacă alimentul este inacceptabil pentru consumul uman, în conformitate cu modul de utilizare prevăzut, sau din motive de contaminare, indiferent dacă acesta este contaminat cu o substanță străină sau în alt mod, sau prin putrefacție, alterare ori descompunere.

(6) În cazul în care un produs alimentar care nu este sigur și nu respectă cerințele privind siguranța alimentelor face parte dintr-un transport, un lot sau

livrare de mărfuri de la o sursă sau din aceeași categorie ori descriere, se presupune că toate alimentele din transport, lot sau livrare de asemenea sînt nesigure, cu excepția cazului în care, în urma unei evaluări detaliate în baza cerințelor privind siguranța alimentelor, nu există nicio dovadă că restul lotului sau livrării sînt nesigure.

(7) Produsele alimentare care sînt în conformitate cu dispozițiile speciale ce reglementează siguranța alimentelor din Republica Moldova sînt considerate ca sigure, în măsura în care sînt acoperite aspectele acestei dispoziții.

(8) Conformitatea alimentelor cu dispozițiile specifice aplicabile la produsele alimentare nu trebuie să împiedice autoritățile competente să ia măsuri corespunzătoare pentru a impune restricții pe piață sau să solicite retragerea de pe piață, în cazul în care există motive pentru a suspecta că, în ciuda acestei conformități, alimentele sînt nesigure.

Articolul 13. Cerințele față de siguranța hranei pentru animale

(1) Furajul nu este introdus pe piață în cazul în care nu prezintă siguranță pentru niciun animal de la care se vor obține produse alimentare.

(2) Se consideră că s-a utilizat hrană nesigură pentru animale în cazul în care:

a) s-a constatat efectul negativ asupra sănătății umane sau asupra sănătății animalelor;

b) alimentele produse din animale sînt un factor de risc pentru consumul uman.

(3) În cazul în care hrana a fost identificată ca fiind neconformă cu cerințele privind siguranța hranei pentru animale și provine dintr-un transport, lot sau livrare de hrană pentru animalele din aceeași clasă sau de aceeași descriere, se presupune că toată cantitatea de hrană din transport, lot sau livrare este afectată, cu excepția cazului în care, în urma unei evaluări detaliate în baza cerințelor privind siguranța hranei pentru animale, nu există nicio dovadă că restul lotului este conform cu cerințele de siguranță pentru hrana pentru animale.

(4) Hrana pentru animale, care este în conformitate cu legislația specifică a Republicii Moldova ce reglementează siguranța hranei pentru animale, este considerată la fel de sigură ca și aspectele cuprinse în aceste dispoziții speciale.

(5) Conformitatea unei hrane pentru animale cu dispozițiile speciale aplicabile acelei hrane nu trebuie să împiedice autoritățile competente să ia măsuri corespunzătoare pentru a impune restricții pe piață sau să solicite

retragerea ei de pe piață, în cazul în care există motive legale să se creadă că, în ciuda acestei conformități, hrana este nesigură.

(6) În cazul în care există dispoziții speciale ca hrana pentru animale să fie considerată sigură și în cazul în care dispozițiile speciale ale legislației naționale privind siguranța hranei pentru animale sînt prezente în țările terțe, astfel de prevederi se aplică fără a aduce atingere legislației Republicii Moldova.

Articolul 14. Prezentarea

Fără a aduce prejudiciu dispozițiilor legislației specifice despre produsele alimentare, etichetarea, publicitatea și prezentarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale, inclusiv forma, aspectul sau ambalajul, materialele de ambalare utilizate, modul în care acestea sînt aranjate, precum și prezentate și a informațiilor furnizate pe acestea prin orice mijloace de informare, nu ar trebui să inducă în eroare consumatorii.

Articolul 15. Responsabilii pentru implementarea legislației privind siguranța alimentelor

(1) Operatorii din sectorul alimentar și operatorii din sectorul hranei pentru animale, la toate etapele de producere, prelucrare și distribuire în cadrul întreprinderilor aflate sub controlul lor, sînt responsabili ca produsele alimentare sau hrana pentru animale să îndeplinească cerințele legislației privind siguranța alimentelor, care sînt relevante pentru activitățile lor, și să verifice aceste cerințe.

(2) Autoritatea competentă este responsabilă pentru siguranța alimentelor, monitorizarea și verificarea conformității cu cerințele relevante ale legislației privind siguranța alimentelor de către operatorii din sectorul alimentar și operatorii din sectorul hranei pentru animale, la toate etapele de producere, prelucrare și distribuire. În acest scop, autoritatea competentă va aplica o practică de controale oficiale și alte activități, inclusiv comunicarea către public cu privire la siguranța produselor alimentare și a hranei pentru animale, supravegherea siguranței alimentelor și a hranei pentru animale și alte monitorizări care să acopere toate etapele de producere, prelucrare și distribuire.

(3) De asemenea, autoritatea competentă va elabora și propune spre avizare normele privind măsurile și penalizările aplicabile pentru încălcarea legislației privind siguranța alimentelor și hranei pentru animale. Măsurile și penalizările prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 16. Trasabilitatea

(1) Trasabilitatea produselor alimentare, a hranei pentru animale, a animalelor producătoare de alimente, precum și a oricăror alte substanțe

proiectate sau destinate a fi încorporate într-un aliment sau hrană pentru animale, se stabilește pentru toate etapele de producere, prelucrare și distribuire.

(2) Operatorii din sectorul alimentar și operatorii din sectorul hranei pentru animale trebuie să poată identifica orice persoană de la care au fost aprovizionați cu alimente sau hrană pentru animale, orice animal de la care se obțin produse alimentare sau orice substanță concepută ori destinată a fi încorporată într-un aliment sau în hrana pentru animale.

(3) În acest scop, acești operatori dispun de sisteme și proceduri care permit ca această informație să fie pusă la dispoziția autorităților competente, la cerere.

(4) Operatorii din sectorul alimentar și operatorii din sectorul hranei pentru animale dispun de sisteme și proceduri pentru identificarea celorlalte părți către care produsele lor au fost furnizate. Aceste informații sînt puse la dispoziția autorităților competente, la cerere.

(5) Produsele alimentare sau hrana pentru animale care este introdusă pe piață sau se așteaptă să fie comercializată în Republica Moldova trebuie să fie etichetate sau identificate pentru a facilita trasabilitatea, în cazul lor prin documente sau informații relevante, în conformitate cu cerințele specifice.

(6) În sectoarele specifice pot fi aprobate dispoziții speciale pentru cerințele prezentului articol.

Articolul 17. Responsabilitățile privind siguranța alimentelor ale operatorilor din sectorul alimentar

(1) În cazul în care un operator are motive legale să creadă că produsele alimentare pe care le-a importat, produs, prelucrat, fabricat sau distribuit nu satisfac cerințele fața de siguranța alimentelor, acesta inițiază de îndată procedurile pentru retragerea produsului alimentar de pe piață, în cazul în care produsele alimentare au ieșit de sub controlul imediat al respectivului operator, și informează autoritățile competente. În cazul în care produsul poate ajunge la consumator, operatorul informează, eficient și precis, consumatorii cu privire la motivul retragerii acestuia și, dacă este necesar, retrage de la consumatori produsele deja livrate, atunci cînd alte măsuri nu sînt suficiente pentru a atinge un nivel ridicat de protecție a sănătății.

(2) Operatorii din sectorul alimentar, responsabili pentru activitățile de vînzare cu amănuntul și distribuire, care nu afectează ambalarea, etichetarea, siguranța produsului sau integritatea lui, în limitele activităților lor, participă la procedurile de retragere a produselor care nu îndeplinesc cerințele de siguranță și la procesul de transmitere a informațiilor necesare pentru trasabilitatea unui

produs alimentar, cooperînd cu producătorii, prelucrătorii, fabricanții și/sau alte autorități.

(3) Un operator din sectorul alimentar trebuie să informeze imediat autoritățile competente dacă consideră sau are motive să creadă că un produs alimentar comercializat poate fi dăunător pentru sănătatea umană. Operatorii informează autoritățile competente despre acțiunile întreprinse pentru prevenirea riscurilor asupra consumatorului final și nu împiedică sau descurajează orice persoană să coopereze, în conformitate cu legislația și practica legală, cu autoritățile guvernamentale, în cazul în care aceasta ar putea preveni, reduce sau elimina un risc rezultat dintr-un aliment.

(4) Operatorii din sectorul alimentar cooperează cu autoritățile competente în măsurile luate pentru evitarea sau reducerea riscurilor prezentate de un produs alimentar pe care ei îl furnizează sau l-au furnizat.

Articolul 18. Responsabilitățile operatorilor din sectorul furajelor pentru siguranța hranei destinată animalelor

(1) În cazul în care un operator din sectorul hranei pentru animale consideră sau are motive legale să creadă că o hrană pentru animale care a fost importată, produsă, prelucrată, fabricată sau distribuită nu satisface cerințele siguranței hranei pentru animale, acesta inițiază de îndată procedurile pentru retragerea hranei în cauză de pe piață și informează autoritățile competente. În aceste împrejurări sau în cazul în care un lot sau un transport nu îndeplinește cerințele necesare pentru siguranța hranei pentru animale, aceasta urmează să fie distrusă, cu excepția cazului în care autoritatea competentă este altfel satisfăcută. În aceste condiții operatorul va informa, eficient și precis, utilizatorii hranei pentru animale despre motivul retragerii acesteia și, dacă este necesar, va retrage de la ei, atunci când alte măsuri nu sînt suficiente, produsele care le-au fost deja furnizate, pentru a atinge un nivel înalt de protecție a sănătății animalelor.

(2) Operatorii din sectorul hranei pentru animale, responsabili pentru activitățile de vânzare cu amănuntul sau de distribuire, care nu afectează ambalarea, etichetarea, siguranța sau integritatea hranei pentru animale, în limitele activităților lor, inițiază procedurile de retragere de pe piață a produselor care nu sînt în conformitate cu cerințele de siguranță și participă la organizarea procesului de siguranță a produselor alimentare, transmițînd mai departe informațiile necesare pentru a asigura trasabilitatea hranei pentru animale, cooperînd la acțiunile întreprinse de producători, prelucrători, fabricanți și / sau autoritățile competente.

(3) Operatorii din sectorul hranei pentru animale trebuie să informeze imediat autoritățile competente dacă consideră sau au motive legale să creadă că

furajul introdus pe piață nu satisface cerințele de siguranță privind hrana pentru animale. Aceștia informează autoritățile competente despre acțiunile întreprinse pentru prevenirea riscurilor rezultate din utilizarea hranei pentru animale și nu împiedică sau descurajează orice persoană să coopereze, în conformitate cu legislația națională și practica legală, cu autoritățile competente, în cazul în care aceasta ar putea preveni, reduce sau elimina un risc rezultat dintr-un furaj.

(4) Operatorii din sectorul hranei pentru animale colaborează cu autoritățile competente la acțiunile întreprinse în vederea evitării riscurilor prezentate de o hrană pentru animale, care se furnizează sau a fost furnizată.

CAPITOLUL III

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

Articolul 19. Instituirea Agenției și domeniile ei de competență

(1) În scopul atingerii unui grad înalt de protecție a sănătății publice și a intereselor consumatorilor în ceea ce privește siguranța alimentelor, aducerii cadrului legal și a tuturor prevederilor privind siguranța alimentelor la un numitor comun, asigurării inofensivității alimentelor și gradului ridicat al trasabilității la toate nivelurile lanțului alimentar, creșterii schimbului de mărfuri, eliminării dublării funcțiilor de control și de supraveghere, precum și reducerii substanțiale a poverii financiare asupra agenților economici, se instituie Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor (în continuare – Agenția).

(2) Obiectivul general al Agenției este aplicarea principiului de bază al politicii privind siguranța alimentelor – „de la furcă la furculiță”, asupra tuturor sectoarelor lanțului alimentar, inclusiv producerea de furaje, sănătatea plantelor și animalelor, bunăstarea animalelor, producerea primară, procesarea alimentelor, depozitarea, transportarea, comercializarea, precum și importul și exportul acestora. Prin urmare, se va pune baza principiilor și obligațiilor în domeniul siguranței alimentelor pe întregul lanț alimentar, respectarea lor de către operatorii care intervin în producerea, procesarea, depozitarea, transportarea, distribuirea și comercializarea produselor alimentare, precum și a hranei pentru animale, și se va garanta că acestea sînt sigure pentru consumatorul final și nu prezintă risc pentru sănătatea lor.

(3) Domeniile principale de activitate și competențele Agenției sînt:

- a) asigurarea trasabilității animalelor și a produselor alimentare;
- b) bunăstarea animalelor;
- c) controlul sanitaro-veterinar;
- d) controlul semincer;
- e) controlul zootehnic;
- f) identificarea, înregistrarea și circulația animalelor;

- g) protecția plantelor și carantina fitosanitară;
- h) siguranța biologică, chimică și fizică a produselor alimentare de origine animală și non-animală (vegetală);
- i) sănătatea animală, bolile contagioase ale animalelor, zoonozele și agenții zoonotici;
- j) supravegherea și controlul asupra producerii, importului, comercializării, utilizării și depozitării produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților;
- k) supravegherea și controlul reziduurilor de pesticide, fertilizanților, medicamentelor de uz veterinar și altor contaminanți;
- l) supravegherea și controlul asupra importului, producerii, comercializării și utilizării medicamentelor de uz veterinar;
- m) supravegherea și controlul asupra producerii alimentelor și igienei la întreprinderile din sectorul alimentar;
- n) supravegherea și controlul asupra producerii hranei pentru animale și furajelor medicamentoase, a igienei la întreprinderile producătoare de furaj;
- o) supravegherea materialelor în contact cu produsele alimentare;
- p) supravegherea și controlul asupra utilizării organismelor modificate genetic (OMG-uri);
- q) supravegherea calității produselor primare, calității produselor alimentare și a hranei pentru animale.

(4) Agenția se află în subordinea Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare.

(5) Finanțarea Agenției se va efectua în limitele prevăzute de Bugetul de stat.

(6) Structura, organizarea și funcționarea Agenției vor fi definite în toate domeniile de evaluare a riscului, de comunicare și de management pentru toate aspectele legate de siguranța și calitatea alimentelor, pe tot lanțul alimentar pentru îndeplinirea obiectivelor acestei legi, și vor fi adoptate de către Guvern.

(7) Activitățile detaliate necesare pentru a pune în aplicare competențele de mai sus ale Agenției vor fi reglementate în actele normative aprobate de către Guvern sau de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, după caz.

(8) În vederea realizării obiectivelor prezentei legi, anumite domenii de competență sau părți ale acestora pot fi delegate unor autorități corespunzătoare doar în cazul în care aceasta este necesar.

CAPITOLUL IV DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20. Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege va intra în vigoare la 6 luni de la publicarea ei în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de patru luni de la publicarea prezentei legi:

va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației relevante primare în conformitate cu prezenta lege;

va adopta structura, efectivul-limită și Regulamentul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

Președintele Parlamentului

NOTĂ INFORMATIVĂ

la proiectul de lege cu privire la stabilirea principiilor și cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor.

Siguranța produselor alimentare și protecția intereselor consumatorilor reprezintă o preocupare tot mai actuală pentru populație, organizații necomerciale, asociații profesionale, parteneri comerciali internaționali și organizații comerciale. Este necesar să se ia măsuri pentru o implementare deschisă și transparentă a legislației alimentare pentru asigurarea încrederii consumatorilor și a partenerilor comerciali, inclusiv prin măsurile luate de autoritățile publice pentru informarea populației cu privire la cazurile în care există motive rezonabile să se suspecteze că un produs alimentar prezintă un risc pentru sănătate. În conformitate cu cele sus expuse s-a elaborat prezenta Lege.

Proiectul de lege transpune prevederile Regulamentului Parlamentului European și Consiliului nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare și de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentelor și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L31 / 1 din data de 01/02/2002), și dezvoltă principiile expuse în „Strategia privind Siguranța Alimentelor pentru perioada 2011 - 2015”, aprobată prin HG 747 din 03.10.11, precum și obiectivele ei specifice:

îmbunătățirea cadrului normativ;
înființarea unei autorități naționale în domeniul siguranței alimentelor;
fortificarea procedurilor de control privind siguranța alimentelor.

Prezentul proiect de lege are ca **obiectiv asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a intereselor consumatorilor în ceea ce privește siguranța produselor alimentare** și urmărește mai multe obiective generale privind:

nivelul ridicat de protecție a vieții și sănătății umane;
protecția intereselor consumatorilor;
practicile corecte în comerțul alimentar;
sănătatea și bunăstarea animalelor;
sănătatea plantelor și mediul înconjurător.

Prin prezentul proiect se îndeplinesc prevederile „Planului de acțiuni al Republicii Moldova privind implementarea Recomandărilor Comisiei Europene pentru instituirea Zonei de Liber Schimb Aprofundat și Cuprinzător între Republica Moldova și Uniunea Europeană” aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1125 din 14 decembrie 2010.

Prevederile prezentului proiect stabilesc principiile generale care reglementează domeniile produselor alimentare și a hranei pentru animale, în general, și **siguranța lor în special, pe întreg teritoriul Republicii Moldova.**

Prin proiectul de lege se institue Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, căreia i se va încredința o seamă de sarcini-cheie în gestionarea tuturor aspectelor referitoare la siguranța alimentelor, precum și se definesc domeniile de competență ale acesteia. Agenția va îngloba/prelua atribuțiile și responsabilitățile comune ale mai multor ministere și agenții din domeniul siguranței alimentelor, precum sunt: a) Agenția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală; b) Direcțiile de politici veterinare și fitosanitare din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare; c) Inspectoratul General de Supraveghere Fitosanitară și Control Semincer; d) Instituțiile Serviciului de Supraveghere de Stat a Sănătății Publice din cadrul Ministerul Sănătății; e) Direcția protecția consumatorilor și supravegherea pieții din cadrul Ministerului Economiei, cea ce va da posibilitatea de a aplica principiul "Gheșeului unic" și va influența, doar pozitiv, inofensivitatea alimentelor, gradul trasabilității la toate nivelele al lanțului alimentar, schimbul de marfuri și va reduce substanțial povara financiară asupra agenților economici. Finanțarea Agenției nou-create, la etapa de instituire (anul 2012), se fa evectua în limitele prevăzute de către bugetul de stat, pentru fiecare din structurile înglobate.

Proiectul de lege urmărește crearea Autorității unice în domeniul siguranței alimentelor, prin aceasta se implementează prevederile Hotărârii de Guvern Nr. 790 din 01.12.2009 „pentru aprobarea Programului de stabilizare și relansare economică a Republicii Moldova pe anii 2009-2011” și în special a cap. 2 „Relansarea activității economice”, obiectivului nr. 1 „Reducerea poverii administrative și fiscale pentru desfășurarea afacerilor.”, p. 4 din acțiuni imediate : „perfecționarea și simplificarea mecanismului de eliberare a autorizației sanitare și sanitar-veterinare prin delimitarea clară a atribuțiilor funcționale ale instituțiilor guvernamentale de resort și micșorarea costurilor aferente avizării”.

Urmare a aprobării prezentului proiect de lege și instituirii Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, situația existentă în domeniu va fi îmbunătățită. Se va schimba atît, cadrul instituțional, cît și cel legal. Modificările care urmează să fie operate în mai multe acte legislative precum: Legea 78-XV din 18 martie 2004 privind produsele alimentare; Legea Nr. 221 din 19.10.2007 privind activitatea sanitar-veterinară; Legea Nr. 10 din 03.02.2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice și altele, au ca scop aducerea cadrului legal și a tuturor prevederilor în

concordanță cu legea propusă, care va asigura inofensivitatea alimentelor, gradul ridicat al trasabilității la toate nivelele lanțului alimentar, creșterea schimbului de marfuri, va elimina dubiarea funcțiilor de control și supraveghere, precum și va reduce substanțial povara financiară asupra agenților economici.

Proiectul de lege dă posibilitatea de a aplica principiul de bază al politicii privind siguranța alimentelor „de la furcă la furculiță” asupra tuturor sectoarelor lanțului alimentar, inclusiv producerea de furaje, sănătatea plantelor și animalelor, bunăstarea animalelor, producerea primară, procesarea alimentelor, depozitarea, transportarea, comercializarea, importul și exportul acestora. Prin urmare, se pune baza principiilor și obligațiilor în domeniul siguranței alimentelor pe întregul lanț alimentar, respectarea lor de către operatorii care intervin în producerea, procesarea, depozitarea, transportarea, distribuirea și comercializarea produselor alimentare, precum și a hranei pentru animale, garantează că acestea sînt sigure pentru consumatorul final și nu prezintă risc pentru sănătatea lui.

În contextul celor expuse, considerăm oportună și necesară examinarea și promovarea proiectului respectiv.

Viceministru

Dumitru GODOROJA